

A döntőbizottság nem szállította le a szegedi villanyegységárakat

pénteken zári ülésben hirdették ki a határozatot — A döntőbizottság 39.844 pengős költségéből 10.000 pengő terheli a várost

(A Délmagyarország munkatársától.) A város közgyűlése, mint ismeretes, hónapokkal ezelőtt utasította a polgármestert, hogy új villanyegységár megállapítására kérje a gázgyári döntőbizottságot. A közgyűlésnek az volt az álláspontja, hogy az évekkel ezelőtt megállapított döntőbizottsági egységár-klauzula ma már nem felel meg a tényleges helyzetnek és módosításra szorul, mert a jelenlegi egységárak indokolatlanul magasak.

Mint budapesti munkatársunk jelenti, a gázgyári döntőbizottság pénteken délelőtt a kereskedelemügyi minisztériumban Feyér Gyula miniszteri tanácsos elnöklésével zárt ülést tartott és ezen a zárt ülésen hirdette ki az elnök a döntőbizottság ítéletét.

A döntőbizottság tagjai voltak Borus Ferenc magánmérnök, előadó, Stark Lipót a város szakértője, Jakobovits Dániel magánmérnök és Ladányi Jenő miniszteri tanácsos. A várost dr. Szekerke Lajos tiszti ügyész képviselte.

A Délmagyarország budapesti munkatársának telefonértesítése szerint a döntőbizottság tételtől-tételre megvizsgálva a vállalat által feltárt adatokat, könyvvizsgálatot tartva és számításokat végezve,

nem honorálta a városnak a villanyegységárak leszállítására vonatkozó kérelmét,

mert megállapította, hogy a mai bevételek a tökeszolgáltatás terheit csak restringált mértékben képesek fedezni, az újítási alapra, befektetésekre pedig a bevételből egyáltalában nem jut. Így a döntőbizottság nem volt abban a helyzetben, hogy az egységárakat leszállítsa, de nem tehetett volna eleget az egységárak emelésére irányuló kérelemnek sem, úgy, hogy a döntőbizottság a legigazságosabb megoldásnak a mai állapot fentartását találta.

A döntőbizottság az árammértő havi bérét az eddigi 14 fillérről 20 fillérre emelte. A bizottság saját költségeit és tiszteletdíját 39.844 pengőben állapította meg, ebből 10.000 pengőt a városnak kell megfizetnie, a többit a gázgyár viseli.

A vállalat koncessziójának meghosszabbítása ügyében a döntőbizottság a vélemény-nyilvánításra nem tartotta magát illetékesnek.

A döntőbizottság döntésével kapcsolatban kérdést intéztünk dr. Somogyi Szilveszter polgármesterhez, aki a következőket mondotta:

— Megnyugtatólag hathat a város közönségére, hogy a hatóságtól és a közönségtől teljesen független döntőbizottság úgy találta, hogy Szegeden a villanyegységár nem túl magas. Ez nem annyit jelent, hogy a jövőben majd nem kell leszállítani a villany egységárát. Ha a szén olcsóbb lesz és olcsóbb lesz a munkabér, akkor ennek a leszállításnak be kell következnie. Ez különben az eredeti döntőbizottsági klauzulában benne is van.

Pongrácz Albert igazgató, akihez szintén kérdést intéztünk a bizottság döntése alkalmából a következőket mondotta:

— Engem egyáltalán nem lepott meg a bizottság döntése. Aki ceruzával a kezében kalkulál, az nem juthat más eredményre, mint amelyre jutott a döntőbizottság. Igen könnyű, mondhatnám hálás szerep bármely vonatkozásban is ármérsékléseket követelni, ámde egy komoly üzleti vállalkozás nem igazodhatik hangulatokhoz, hanem kénytelen a tényleges viszonyokhoz alkalmazkodni kalkulációjánál. A vállalat az áramármegállapításnál lemérsékelte igényeit a legvégső határig, a vállalkozás veszélyeztetése nélkül tovább nem mehetett, sőt ha valamivel még magasabban állapította volna meg a villany egységárát a döntőbizottság, azt sem kifogásolhatta volna, mert a szegedi villanyárak még mindig csak

nem a legolcsóbbak az országban és a termelési költségekhez képest igen méltányosak.

Arra a kérdésünkre, hogy a döntőbizottság határozatának van-e valamilyen jelentősége a szerződés meghosszabbításra, az igazgató a következőket mondotta:

— A bizottság döntése természetesen semmiféle kapcsolatba nem hozható a küszöbön álló szerződés meghosszabbítással. Szerintem azonban mégis van némi jelentősége most, amikor éppen afölött folyik a vita, hogy mennyit jövedelmez a gázgyár és mit ér a szerződés meghosszabbítás. És ez a jelentősége abban áll, hogy a város hatósága és közönsége most már talán elhiszi, hogy azok az adatok, ame-

Szegeden senki sem akadt, aki tüntetni akart volna augusztus elsején

Szerdán éjjel tavalyi röpcédulákat szórtak el Rókuson

(A Délmagyarország munkatársától.) Lenin születésnapja, augusztus elseje, a legteljesebb csöndben mulott el Szegeden. Megelőző éjjel egyetlen újabb röpcédulát nem szórtak el a városban, az uccák reggelre kelve békés, nyugodt képet nyújtottak. A munkások egyetlen egy üzemben sem szüntették be a munkát, sehol sem volt csoportosulás, rendzavarás.

A rendőrség teljes permanenciában várta a nap elmúltát. Kora reggel megerősített őrszerek cirkáltak az uccákon, a külterületeket lovasrendőrök ellenőrizték. A központi ügyeleten és a kerületi őrszobákban készültségek állottak egész nap, hogyha valahol rendbontás történik, azonnal a helyszínre siessenek. Erre

azonban nem került sor. Megállapítható, hogy az esetleges zavargások elmaradása nemcsak a rendőrség felkészültségének tulajdonítható, hanem annak, hogy Szegeden senki nem volt, aki tüntetni akart volna. A rendőrség elejétől fogva ellenőrizte Ujszegedet és a Kállay-ligetet, de ezeken a helyeken sem történt csoportosulás. Mindezekből arra is lehet következtetni, hogy a szerdán éjjel elszórt, névjegy-alaku vörös és fehér színű röpcédulák megjelenése nem tervszerű dolog volt. Valószínűnek tartják, hogy ezek a röpiratok még az elmúlt év augusztus elsejéről maradtak vissza és valaki, akinek a birtokában voltak, saját mulatságára elszórta azokat.

A felizgatott kávéházi fantázia löporraktárak elleni merényletet lát

Csütörtökről péntekre virradó éjjel, éjfélután egy óra felé a kávéházak közönsége körében az a rémhír terjedt el, hogy az algyői katonai löporraktárak ellen az éjjel nagybobszabású kommunista csapat merényletet követett el. Az emberek ijedten adták tovább a hírt:

— Hallotta? A kommunisták és a katopaság között tüzharc fejlődött ki...

— Hallotta? Vadászfegyverrel akarták lelőni a katonai őrszemét...

— Hallotta? A kivonult katonaság hasoncsuszva közelítette meg a kukoricásban elbújt kommunistákat...

Ezek a hírek az ijedt emberek fantáziájában színeződtek szenzációkká, míg pénteken reggel az egész összeesküvés, merénylet — humorba fulladt...

Mindezek a hírek egy kávéházi beszélgetésből pattantak ki. Az egyik kávéházban katonatisztek beszélgettek arról, hogy az éj folyamán a baktói katonai löporraktárak körül az örök több lövést adtak le egy gyanus emberre. Egy pincér meghallotta a beszélgetést és megsugta a civil vendégeknek, akik természetesen azonnal az augusztus elsejére tervezett kommunista tüntetésükkel hozták kapcsolatba a hírt. A kávéházi fantáziák működésbe léptek és elhatározták egymás között, hogy a kommunisták fel akarták robbantani a katonai löporraktárakat.

A katonai löporraktárnál az történt nyolc és kilenc óra körül, hogy eldőrdült a gyalogsági löporraktár előtt szolgálatot teljesítő őrszem Manlicherre. Ezt a lövést — állítólag — egy vadászfegyverből származó lövés viszonzta. Nemsokára megszólalt a 46-os és a tűzérési laktanyában a telefon és a löporraktár őre készültség kiküldését kérte, mert gyanus alakot látott az épület körül. Mindkét laktanyából kivonult az erős készültség. Féltenegy óra tájban értek a helyszínre és azonnal hozzáláttak a kereséshez. Közben több puska lövés dördült el.

Az őrszemes katona ezt mondta:

— Cirkálás közben észrevettem, hogy a löporraktár felé, vadászfegyverrel a vállán, egy gyanus alak közeledik. Rákíáltottam:

— Állj, ki vagy...

— Az alak azonban többszöri felszólításomra se engedelmeskedett, hanem futni kezdett a kukoricás felé. Erre lekaptam fegyveremet és utána lőttem... Az alak az alatt beért a kukoricásba és vissza viszonzta a tüzelést. Azonnal értesítettem a készültséget, majd a tűzérési löporraktár őrszemét. Közben újból mozgolódást láttam. Ezuttal 8—10 gyanus alak járkált a kukoricásban és felém tartott. Újból rájuk lőttem, mire eltűntek...

A katonai készültség egész éjjel kutatta a kukoricást. Itt is, ott is látni véltek gyanus alakokat, de végeredményben sehol sem volt senki.

Az ór előadásából azt lehet kivenni, hogy több gyanus alak merényletet akart elkövetni a löporraktárak ellen és tekintettel az augusztus elsejére, ezek a gyanus alakok csakis kommunisták lehettek.

A rendőrség még az éj folyamán jelentést kapott a történetekről. Reggel dr. Borbola tanácsos detektíveket küldött ki a helyszínre, akik egész délelőtt nyomoztak a környéken, de minden pozitív eredmény nélkül.

A hivatalos véleményekből azt lehet megállapítani, hogy az egész éjszakai kaland vagy a felizgatott képzelet játéka, vagy pedig a tényleges események túlzott kihangsúlyozása volt.

Egy vezérkari ezredes az éjszakai eseményekről a következőket mondotta:

— Az őrszem valószínűleg látott egy vadászfegyveres, gyanus alakot, akire aztán rálőtt. Ez az alak azonban

valószínűleg orvvadász volt,

aki véletlenül tévedt arra a környékre és ha viszonzta is a tüzelést, azt ijedtében tette. De elképzelhetetlen, hogy egy ember, vadászfegyverrel a vállán, menjen a katonai őrszem felé azzal, hogy majd megtámadja. A 10—12 gyanus alak lő-

Hétfőtől szerdáig
a legpazarabb kiállítású nagy

Jazz revü

a „DIADALMAS JAZZ“

Csupa szín, pompa, ragyogás, fény,
csodálatosan szép melódiák, ének
és grandiózus táncszámok

Belvárosi Mozi